

Brassó, Nagy-Széna-utca sarkán
Papp F. utóroltára fölött, I. em.
hol a szerkesztő h. köznapokon délelőtti
9-11 óra között.
Bolonya, uster-utca 325. sz. a.
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 0 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyból és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés belyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuasói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube &
J. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

4-ik szám.

Brassó, Kedd, január 10-én.

IV. évfolyam 1888.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
negyedik évfolyamára.

Lapunk 1888. január elsejével negyedik évfoly-
mába lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szivesked-
jenek előfizetéseiket megújítani, minthogy
aport csak úgy küldhetünk, ha az előfize-
tési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (jan.—apr.) 1 frt. 80 kr.

Félévre (jan.—jun.) . . . 3 „ 50 „

Egész évre (jan.—decz.) . . 7 frt.

Külföldre egész évre . . . 20 frank.

Az előfizetések legezelszerűben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatóvanszámmal készsége-
sen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött elő-
fizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentűl sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közön-
ség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Kereskedelmi és iparkamarai vá-
lasztás.

Brassó, 1888. január 9.

Kereskedelmünk és iparunk életében for-
dulatot van hivatva képezni a mai nap. Ma
alakíttatik újból a kereskedelmi és iparkamara.
Mikor e sorok napvilágot látnak, a választás
már megtörtént, a kereskedő- és iparos-osztály
leadta már szavazatát s felségjogát gyakorolva,
kijelölte már azon férfiakat, kiknek kezeibe
akarta letenni jövő, öt évi sorsát. — Nem ál-
lunk tehát a választás eredményének befolyása
alatt, midőn e sorokat írjuk, mert hisz még
ez idő szerint ismeretlen az eredmény.

Két párt áll egymással szemben. Azaz:
párt csak az egyik; a másik nem párt, az
elfogulatlan kereskedő- és iparos-osztály tömege
nemzetiség-különbség nélkül.

Az egyik azonban párt. Még pedig az a
párt, mely arrogálja magának azt a jogot, s

tényleg gyakorolja is, hogy megyénk és vá-
rosunk ügyeit önhatalmulag és egyoldalulag
intézzék. Ez a párt az u. n. „Versailles” pártja,
a melynek irányadói a német iparegylet által
eszközlötték a választási mozgalmat. Az iparos
osztályba kandidáltak husz egyént, köztük két
magyart és egy román. Hogy ez szemkiszu-
rásból történt, az kézen fekvő, mert tudni kell
azt is, hogy magyar iparos választó egymaga
is több van, mint német, illetve szász, nem is
számítva a románokat. De ebből a huszból
még négyet törölni kell: tehát előre látható,
hogy azok, a különben is csak szemkiszurás-
ból odakerült „idegenek” töröltetnek is.

A másik fél, az egyesült magyar, szász
és román választók csak egy célt tartottak
szem előtt: az ipar- és kereskedelem valódi,
igaz érdekeit. Egyrészt felállították a helyes
nemzetiségi arányt s oly loyalisak voltak az
ellenféllel szemben, hogy azok közül is többet
vettek fel a választandók közé; de elte-
kintve ettől is, közakarattal és közmegegyezés-
zel oly férfiakat hoztak ajánlatba, kik megér-
demlik a polgárság bizalmát és bizonyára —
ha megválasztatnak — meg is fognak felelni
a hozzájuk kötött várakozásoknak.

Mi az egész választásban nem vagyunk
érdekeltek. Az egyetlen érdekünk: a közérdek,
az ipar és kereskedelem igaz érdeke. Bárkikre
esett legyen tehát a polgárság bizalma, reánk
nézve az nem bír érdekekkel, mert elvégre a
polgárság választ s választásával intézi jövő
sorsát. Az azonban nem lehet közönyös reánk,
hogy a kereskedelem és ipar esetleg nemzeti-
iségi és pártcélokra aknáztatik ki s az azt
előmozdítani és felkarolni hivatott kereskedelmi
és iparkamarában, néhány tiszteletreméltó sze-
mély kivételével, csupa báb üljön, kik a vá-
rosi képviselőben már meghonosodott chéma
szerint gyakorolják a „Ja” és „Angenommen”
dícsőséges szerepét.

Ha azt akarjuk, hogy kereskedelmünk és
iparunk reális alapon, biztosan fejlődjék, első
sorban példás kereskedelmi kamaránk legyen.
Már pedig a mi kamaránk eddig minden volt,
csak példás nem. A mi kamaránk „hivatal”
volt egy csomó hivatalnokkal, kik közül az
egyikre nehezettek a terhek, a többi huzta a
fizetést igazán tiszteletből. A mi kamaránk ed-
dig minden inkább volt, mint az ipar és ke-

reskedelem fejlesztője, nem is tekintve a vidé-
ket, azt az óriási területet, mely a mi kama-
ránktól várta s várja — de hiába várja —
közgazdasági életünk emelését. A mi kamaránk
szedte és szedi a kamarai illetékeket, melyek
az egész kamaraterületről mintegy 12—14000
frtra rugnak, s e mellett csinál adóssá-
gokat!

S ha ezzel szemben kérjük: mit csinált
a kamara egész fennállása óta életbevágót
kereskedelemért és iparért? mit csinált a ka-
mara — el is tekintve székhelyétől — külső
területe, egyrészt a székely megyékért, másrészt
a hozzá tartozó két szász és egy román me-
gyéért? — a felelet rövid, egy szó: semmit!
Sokszor lett ez a vád hangoztatva a kamara
ellen, de eddig még nem tudta magát igazolni.

S ha ez tény — a mint hogy tagadha-
tatlan tény, — mi következik ebből? A ka-
marát fel kell frissíteni, még pedig egészséges
alapon. Férfiakat kell oda állítani, kik nem
puszta ambícióból választatnak, hanem a kik
tenni tudnak és tenni akarnak. Nem az intéz-
mény a hibás, nem is a szervezet, hanem az
egyének, a viszonyok.

Ezen pedig változtatni kell. Ép ezért ör-
vendünk azon mozgalomnak, melyet az egye-
sült, rokonérzelmi magyar, szász és román
választóközönség megindított, midőn minden
nemzetiségi tekintetől menten mennek az urna
elé. Lehet, hogy győznek, lehet, hogy elbuk-
nak. Ha győznek, kétségkívül gyorsan érezhe-
tőleg fog megváltozni a kamara és helyzet.
Ha elbuknak, úgy becsületben buktak el, de
megvan azon megnyugtatójuk, hogy megki-
sérleltek egy jobb, egészségesebb irányt is. De
meg van egy másik nagy előny is, t. i. hogy
megtörték a jeget az itt élő s egymásra utalt
nemzetiségek egyesülésére, közeledésére.

Kettős okunk van tehát a dolgok ily me-
netének örvideni. — A választás eredménye
holnap már meg fog válni. A minő ez lesz:
olyan lesz az új kamara is!

Belföld.

Brassó, jan. 9. (A hadügyi költségek felhasz-
nálása.) A közös hadügyi kormányzat eddigelé még
nem használta fel azt az egész összeget, mely decem-
berben mindkét állam kormányaival egyetértőleg további

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Az aranycsinálásról.

— Felolvasta Rombauer Emil a tanári kör december 8-iki
estélyén. —

Nehogy mai ismertetésem végeredménye keserű
csalódás legyen, kötelességemnek tartom előre is kije-
lenten, hogy fájdalom, nem vagyok azon helyzetben,
hogy az aranynak, e sokak által imádott bálványnak
gyártására, valakit megtaníthassak; nem tudtam e mes-
terséget, mely bizonyára igen hálás és jövedelmező
volna, magam sem eltanulni, pedig sokat foglalkoztam
vele; hogy egészen őszinte legyek, be kell vallanom,
hogy nem is azért tanulmányoztam, hogy megtanul-
jam, mint lehessen aranyat csinálni, hisz ma már az
elemi iskola tanulója is tudja, hogy ez ép oly képle-
lenség, mint egy önmagát mozgó gépet, az ugyne-
vezett „perpetuum mobile”-t szerkeszteni; engem csu-
pán azon kérdés érdekelt, miképen volt lehetséges,
hogy évszázadokon át az egész művelt emberiség hi-
hetett abban, hogy aranyat lehet mesterségesen vegyi-
ton gyártani, hogy kiváló tudósok, kiknek egyéb
tanait a tudomány ma is nagyra tartja, meg voltak
győződve s hirdették, hogy maguknak is sikerült az
aranygyártás.

A kérdés több irányban igen érdekes, hisz az
aranycsinálók, az úgynevezett alchemisták, a termé-

szettudományok, kivált a gyógyászat és az ipar terén
oly fölfedezéseket tettek, melyek által az egész embe-
riséget örök halálra kötelezték, másrészt, s ez okból
érdekelt a kérdés engem kiválóan, a vegytan tudomá-
nyának évszázadokon át egyetlen problémája, egyetlen
célja volt az aranycsinálás mesterségét fedezni.

Az alchemia a mai vegytani tudomány egy fej-
lődési állapota, mely nélkül ma e tudomány maga sem
létezhetnék, elég ok arra, hogy én magam vegyész
létemre foglalkozzam vele, de ez nem elég arra, hogy
e meglehetősen elvont tárgy számára tisztelt hallga-
tóim érdeklődését legyen szabad remélnem.

Századunk egyik nagy természettudósa a termé-
szet folytonos s minden irányu fejlődésének tanát hir-
dette, elkeseredett harc indult meg sok felől az em-
beriség századokon át táplált meggyőződésével ellen-
tétben állott tan ellen; az ember nem akarja elhinni,
hogy megteremtésétől kezdve ne lett légyen a tökély
ugyanazan fokán álló szervezet, mint a milyen ma.
S nem-e ép oly csodálatos az emberi szellem fejlődése,
pedig azt senki kétségbe nem vonja. Alig van érde-
esebb tanulmány, mint az emberiség művelődés tör-
ténete, mely az ember gondolkodásának, értelmének fo-
kozatos fejlődését tárja fel előttünk.

Az egyetemes világtörténelem részeit az egyes
népek s nemzetek történelme képezi, a művelődés tör-
ténelemnek részeit az egyes tudományok története.

s mennyire érdekes visszatekinteni a multba s vizs-
gálni egyik-másik tudományos kérdés fölött, mint gon-
dolkoztak elődeink, talán még dedatyáink, s mennyire
eltérő az ő nézetüktől a mienk.

S e szempont volí az, mely engem felbátorított,
hogy megkísértem megértetni, mint gondolkodtak a
földünket alkotó anyagokról elődeink kivétel nélkül
majdnem a mult század végeig, ez biztat egyuttal azon
reménnyel, hogy talán sikerülend érdeklődésüket meg-
nyerni, midőn esetelni fogom, mi eszmék vezérelték
a középkor nem egy kiváló tudósát, ki élete javaré-
sztét laboratoriuma barátságatlan légkörében élte le s
s vajmi gyakran várta!anul ott is végezte.

Midőn már-már sikerült volí a nagy művelet, a
törvénytelen arany már-már készen volt, akkor elrob-
bant a retorta, s talán évtizedek fáradságos munkájá-
val együtt, megölte azok mesterét is.

Ma a vegytan azt tanítja, hogy földünk, sőt az
égi testek anyaga is, körülbelül hetven különböző mi-
nőségű testből áll, melyek egymással nem alakíthatók
át, ily anyagok az arany, az ezüst, a vas, a kénéső,
a kén; két ily egyszerű anyag keverékéből áll a ben-
nünket környező levegő, két ily elem hosszabb ösz-
szeköttetéséből, vegyületéből mint mondani szoktunk,
a víz.

Az ó- és középkorban erre nézve más volt a
felfogás.

beszerzésekre kijelöltetett volt s valószínű, hogy ez az összeg, ha a katonai helyzet az északi határon némileg javul, nem is fog teljesen felhasználni.

Brassó, január 9. (A romániai határszabályozó szerződés becikkelyezése.) Orczy Béla br. belügyminiszter — mint a „Bud. Corr.” értesül — a legközelebbi napokban törvényjavaslatot fog a parlament elé terjeszteni a Romániával kötött határszabályozási szerződés becikkelyezése iránt.

Brassó, jan. 9. (A szeszadó-reform.) A szeszadóreformra vonatkozólag a két állam kormányai közt most már minden részletet magában foglaló megállapodás éretett el. Az illető törvényjavaslat a Reichsrath összeülése után fog a törvényhozások elé terjesztetni s az eddigi dispositiók szerint ez a javaslat a Reichsrathban is nemsokára tárgyalásra kerül. Az új szeszadótörvényt f. évi szeptember 1-én akarják életbe léptetni. Az új törvény Magyarországra néz e az eddigi 10 millió frt helyett valószínűleg legalább 25 millió frt bevételt fog eredményezni.

Külpolitikai szemle.

Brassó, jan. 9.

Vilmos császár 2 nap óta nem egészen jól érzi magát. Kissé meg van hűlve s hasbaj is állott be, habár igen csekély mértékben. Ez most a legfontosabb esemény.

A háborús hírek mindinkább csökkennek. A lengyel földbirtokosok, kiknek lovaikat az orosz kormány rövid idő előtt requirálta, arról értesítették, hogy a lovakra a kormánynak egyelőre nincs szüksége. Ugyanakkor kiadta a császár a parancsot, hogy a gárdahadtest legidősebb korosztálya decemberben 30-án (6 naptár) hazabocsáttassék. Mástulónben a szabadságolás csak márcziusban fog bekövetkezni.

A hamisított okmányokról a brüsszeli „Nord” így nyilatkozik: Bizonyosra lehet venni azt a reményt, hogy Európában, a csalók leáczázása után, kik általános conflagratiót akartak előidézni, a mennyiben a csárt a német politikára nézve félrevezették, most már a régóta nélkülözött nyugalom ismét beköszönt. A dolog érdemére és a békére nézve teljesen közömbös, vajjon a csalók és közvetítőik megérdemelt büntetésüket elnyerik-e vagy sem.

Örömmel kell üdvözlönnünk azt a tényt, hogy Németország és Oroszország viszonya, mely oly sokáig adott alkalmat komoly aggodásra, némileg világosabbá és tisztázottá vált. A hatalmak főfeladata most már az, hogy a bolgár imbrogliót, a békének ezt az állapotára vált „mene-tekell”-jét eltávolítsák. Akár ragaszkodik Ferdinánd herceg a bitorolt trónhoz, akár nem, Sophiában csakhamar be fogják látni, hogy az uralkodás napjai meg vannak számlálva. A mostani fejedelem és Stambulov bizonyára nem lesznek oly merészek, hogy az egységes Európával ellenkezzenek és dacoljanak.

Bolgár forrásból eredő tudósítás szerint Nelidov kapitánynak teljes kudarczozal végződött puccsa Burgasban, úgy látszik, nem lepte meg a bolgár kormányt, mert előre látta, hogy a tengerpart mentén ilyen kísérlet van készülöben. Tény az, hogy az utóbbi hetekben a Duna mellett fekvő erősségekből nagymennyiségű löporkészlet, ágyú és csapatmegerősítések küldettek Várnába és Burgasba, valamint a Fekete-tengerpart vidékének őrzésére vonatkozó rendszabályok sokkal szigorubbakká tettek. A puccsban résztvevők csekély száma mutatja, hogy milyen bajos észrevételül partra szállani, másrészt azonban megegyezik az emigránsok ama híresztelését is, hogy Bulgária lakossága körében oly nagy az elégedetlenség, hogy csak némi támpontra volna szükség és a nyílt lázadás azonnal kitörne. A legutóbbi puccs kísérlet épp ellenkezőleg azt bizonyítja, hogy a lakosság ilyesmivel szemben ellenséges vagy legalább is közönyös magatartást tanusít.

Román lapszemle.

— A „Tribuna” kristkindije. Nem szereti a csárdást. Erdély ügyét most kell felvetni. —

A n.-szebeni „Tribuna” is megkapta a karácsonfáját, melyet, mint szomorú szívvel jelenti, Krizsán József ügyvéd küldött neki sajtóper képében.

„Megyünk tehát, — így vigasztalja magát — megyünk Kolozsvárra is, hogy a kolozsvári esküdtszék mondja meg, ha vajjon érdemes-e Krizsán József ur a románok bizalmára.”

A védbeszédet is elkészítette már, tudokra adván olvasóinak, hogy milyen gyorsan kell a Tribunal naponta 3—4 embernek naponta összeverni. Ehhez semmi közünk, csak jelezni kívántuk, hogy más is érti az „Alta Toma” nótáját, t. i. román ember is, nemcsak a kultüregylet tagjai.

Ennek az „Alta Toma”-nak, melyről a „Tribuna” vezércikket penderített, az a veleje, hogy Toma czigányhegedüs, csak egy nótát tudott s hasztalan kiabált neki a vig ficsorások, hogy huzzon más nótát is, Toma akart volna, de nem tudott más nótát. A „Tribuna” bölcsekedése oda lyukad ki, hogy ő is eleget kiabálja a magyaroknak, hogy huzzanak neki már valahára vagy egy Horát, vagy egy Kalusár nótát is, ne mindig csak a ropogós csárdást. Azonban a magyarok nem akarnak, vagy ha akarnának, sem tudnak egyebet huzni, mint csárdást, azaz nem akarják Magyarországot a „Tribuna” kedvére nemzetiségi területekre feldarabolni, nem akarnak hallani a „Tribuna” reactionárius politikájáról, hanem neki kell megtanulni a Hóra, Baluta és Kalusár-nóták mellé a fürge csárdásokat is.

No, ki hallott ilyent! Még az az „Erdélyi Híradó” is, pedig alig egy pár napos a lekemadta, még ez is, olyan pompásan hegedüli a Tribunalnak a csárdást, hogy beillenék öreg Tomának is.

Nincs mit tenni „Tribuna” uram, meg kell szokni Magyarországon a csárdást, ép úgy, mint Romániában az „Oltulecz”-et. Ez már nálunk így járja; a Mihály vitéz u induló helyett, nálunk a Rákóczi hozza tűzbe a hazafiakat. Hát még a „Honvéd” és Dorobáncz” című vezércikk! Ez adja aztán igazában. Nincs ennek párja hetedhét országban.

Odobescu már 1811-ben ki merte mondani Románia államférfiaival szemben, hogy a honvédek és dorobánczok még valaha verekedhetnek egymás mellett a csatában. Ezt a „Tribuna” sem vonja egészen kétségbe, de ezt így fejezi ki: ebis, redibis, azaz: ha akarom így, ha akarom úgy. Minden a körülményektől függ.

Azonban rosszul van értesülve, így folytatja a „Tribuna”, a „La correspondance de l. Est”, ha azt hiszi, hogy Erdély ügye most nincs a szőnyegen. Lehetnek még Romániában is olyan államférfiak, a kik így gondolkodnak, hogy Erdély ügyét most nem kell bolygatni. „Azonban jöjjenek ide — így folytatja a „Tribuna” — menjenek faluról falura és lássák az elkeseredést a románok között s akkor meggyőződnek, hogy hazafias és politikai kérdés épen most foglalkozni Erdély ügyeivel.” Mit jelentsen ez: Épen most, mint bármikor? . . .

„A monarchia és főleg a nemzet érdeke követeli, hogy ezt a népet, már t. i. a „Tribuna” négy munkatársát, megvigasztalják és elégtételt adjanak arra nézve, hogy jövőre annyi munkával nem terhelik őket, a mi tíznek is sok. Másképen ők meghódolnak, mint a rab az erőszak előtt; míg ennek nyomását érzik, meghallgatják bár fájó szívvel, jóakaróik böles tanácsait, vért és vagyont áldoznak a hazáért és trónért, de nem birnak fellelkesedni, már pedig a ki lelkesedés nélkül megy a csatába, áruló is lehet belőle s meg azt sem tudja, hogy mikor lehet belőle áruló.

A románok, azaz a tribunisták felvetik az erdélyi kérdést minden nap s ma még inkább, mint bármikor, mert lelkesedéssel akarnának menni a nagy harcba, mert meg akarják szüntetni a vizsályt a románok és magyarok között.”

Elég az hozzá, hogy épen most van az ideje... Moldova unióját Romániával szemben . . . oh nem! Transylvánia unióját Ungariával szóba hozni és teljesíteni a „Tribuna” 4 dolgozó társának ábrándját; épen most, a mikor Hannibal ad portas . . . No ezek is jól megválasztották az időt! Mit felel erre oda át Bretianó? Semmit, elvégeznék a domnulu redaktorulával a batausok. Hát nálunk is így tegyenek? A világért sem. Nálunk a batausok nem is léteznek; majd csak eligazítja a kertész, ha nem férnek bőrükbe a vakondok . . . Megtanítja ez a fészkelődőket arra, hogy a magyar nemzet nem nationalitate. Bizony még megérjük, hogy nemcsak a jegyzőkről mondandja ezt a román nép: „Nem kell nekünk román jegyző” (290. sz.) hanem ezt is: „Elég volt már a redaktorulukból, nem olvasunk többé haszontalanságot.

Czenkalji.

Városi ügyek.

Meghívó a városi képviselőnek szerdán, f. é. január 11-én d. u. 3 órakor a tanácsházban tartandó közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1) Javaslat a lovassági kaszárnya számára szükséges telek megvásárlására.

2) Vélemény és javaslat, vajjon hetivásárokon idegen árusoknak (kivéve élelmi szerekkel, kerti s mezeti termékekkel és házi iparcikkokkal) megengedtessek-e az árusítás.

3) Javaslat egy honvédségi kaszárnya építése tárgyában, tekintettel a városnak e célra felajánlott telekre.

4) A megyebizottmány határozata a község kötelekibe való felvételi díjat illetőleg.

5) 1887. évi krizbai nyirkert számadás.

6) 1886. évi krizbai nyirkerti gyümölcsfa-számadás.

7) 1886. évi töresvári erdőmegváltási alap számadás.

8) 1886. évi régi iparalap számadás.

9) Lengyel József kérvénye a község kötelekibe való felvételeért.

10) Kassik Antal kérvénye a község kötelekibe való felvétel biztosításáért.

11) Borcsik János kérvénye a község kötelekibe való felvételeért.

12) Hammel Thekla kérvénye havi segélyének felemeléséért.

13) Ideiglenesítési kérvénye Wenczell Antal erdőörnek.

14) Az egykori urbéres községekkel való egyezkedés tárgyában kiküldött bizottság jelentése a megtartott gyűlelekről.

15) Dr. Fabritius József s társainak indítványa Salbach építési tanácsos meghívása tárgyában, hogy a vízkérdésben véleményt mondjon.

16) A betegalap 1888. évi költségvetése.

17) Javaslat a Noa 3. számú parcellája eladásának jóváhagyására.

18) Böhlert Ede városi orvos kérvénye nyugdíjazása tárgyában.

A polgármester

A koldusokért.*)

*Egyik helyi lapban olvastam, hogy a városkapitány ur reformot tervez a koldusokkal. Meg akarja szüntetni a heti koldulásokat s a helyett havi vagy negyedévi segélyezéseket meghonosítani.

Nem, tudom mi vezérli e reformra a városkapitány urat. Csak sejtem. Bizonyára köz- s vagyonbiztonsági érdek első sorban s a lakosság megkímélése kelletlen zaklatásoktól másodszorban.

Teljesen méltánylom mindkét okot. Csakhogy nem osztom azt a nézetet, hogy ezért a társadalom ezen nyomoréki jobban megnyomorittassanak. Az első ok rendőri. Igaz, hogy a koldulások által sok esetben veszélyeztetik a közbiztonság. De ezt lehet megakadályozni. A koldulást a hét egy napjára kell szorítani, a mint a városkapitány ur, nagyon helyesen, tette is, a koldulási engedélyt pedig csak ismeretes, helyi szegényeknek megadni. Az idegenek vagy más napon koldulók ellen tessék a legszigorubb rendszabályt érvényesíteni.

A második okot is értjük. Csakhogy azt nem tudtuk eddig s nem hiszszük ezentul sem, hogy Brassó város azon lakosságának, mely eddig is adott kenyeret a szegény koldusoknak, olyan nagyon terhére lett volna az a szegény ember, a ki szombatonként alalmaznájáért ment. A brassói lakosság sokkal nemeslelkűbb, semhogy ez okból ily reformra volna szükség.

Én egyenesen feleslegesnek tartom ezt a reformot. Hagyjuk meg azoknak a földhöz ragadt szegény embereknek azt a kedvezményt, hogy a hétnek egyik napján házról-házra menjenek, gyűjtendő alalmaznáját az egész hétre.

Másrészt attól tartunk, hogy szivesebben adja mindenki hetenként azt a néhány krajczárt a szegény koldusoknak, a mi nem is esik nehezére, mint hogy egyszerre nagyobb összeget adjon egy hónapra vagy negyedévre.

A városkapitány ur sok üdvös reformot teremtett már meg rövid hivatalos működése óta. Ne rontsa azoknak hatását ezen ujjal, mely lehet az ő szempontjából helyes, de emberbaráti szempontból soha sem lesz sem jogos, sem méltányos, sem igazolható.

— m. —

A tanári kör első nyilvános felolvasása.

A nagy esemény, melyet de Csit, de Pszt, dr. Weisz urak oly sok hűhóval előkészítettek, megtörtént. Ez alapos bevezetés után, melyet még kolozsvári lap-társunk is megnevetett, fiascora voltunk elkészülve, s nagy meglepetésünkre azt kell közölnünk, hogy a dolog sikerült, s ha a folytatás megfelel a bekezdésnek, úgy köszönettel tartozunk a körnek kezdeményezéséért, mely a brassói magyarság társadalmi életének fejlődésére nem lesz hatás nélkül.

A körülbelül 100 főnyi hallgatóságnak fele nőből állott, s mely magyar embernek ne örült volna szíve egy végül is komoly tudományos tárgy felolvasáson a brassói magyarság színe-javát együtt látni, s ez örömet megtízszerezte annak észlelete, hogy a hallgatók valóban figyelemmel s folytonos érdekléssel kísérték az előadót.

*) Ezen közleményt egy előkelő német ajku polgártársunktól vesszük s annál szivesebben adunk ennek tért, mint-hogy véleményében magunk is teljesen osztozunk. Szerk.

Az előadás tárgyáról, melyet lapunk tárczájában közlünk, nem szólnunk, de egynehány megjegyzést teszünk a mellékes körülményekre.

A helyiség elég tágas s alkalmas, persze jobb volna, ha a felolvasási terem nem épen a 2-ik emeleten volna. Hogy a reáliskola jelenlegi bérhelyiségében mégis oly szép s tágas tantermekkel rendelkezik, a vendégek nagy részét meglepte.

Annál kellemetlenebbül lepte meg, kivált a hölgyközönséget, a szoba padlójának hideg volta, s kérjük az igazgatót, hogy jövőben, ha felolvasás lesz a reáliskolában, fűtessen ne csupán azon termet, melyben a felolvasás tartatik, de az alatta fekvő emeleti helyiségeket is.

A megjelent hölgyeknek teljes névsorát közölni nem vagyunk képesek, s így jobb, ha róluk teljesen hallgatunk, a toilettek leírását pedig de Csitt urra bízuk, ki azokra oly nagy súlyt fektet; végezetül csak még köszönetet mondunk, azt hisszük, az egész hallgatóság nevében a tanári körnek, mely egy kellemesen eltöltött est emlékével ajándékozott meg.

Vivat sequens!

de Előre.

Iparos ifjaink estélye.

(Vége.)

Dr. Weisz Ignác ur méltó hála kötelezte le az együletet nemcsak az élvezetes felolvasással, hanem az által is, hogy mint ügyvéd, nem tartotta rangján alulinak az iparos ifjak közé elegyedni s engedett a rendezőség felkérésének, mintegy reámutatván ez által épen a középosztályban uralkodó téves felfogásra. Az ügyvéd ur, úgy tudom, az együletnek alapító tagja, holott hány iparosmester még csak nem is pártoló-tag. Hiszem, hogy e mozzanat más nézetre térít sokakat, kik eddig az együletet talán kicsinyelték. A kedélyes felolvasást igazi élvezettel hallgatta a közönség s a tetszés csillogatlan bizonyítéka volt a felhangzó taps és éljenkiáltás, melylyel neki úgy mint felolvasónak is, de úgy is mint társadalmunk egyik kedvelt alakjának adózott.

Már csak megjelenése is kedvű benyomást tett a közönségre ama két kis leánynak (ha nagyon idős volnék, azt mondanám: gyermeknek) kiknek az emelvényre való lépése egy el nem nyomható „Ah!” felkiáltással lön fogadva. Honigberger Ilona és Kórodi Irén volt a két kedves jelenség, kiknek elseje a hegedű hurjaiból csalt ki falmivaló ujjacskáival művészi hangokat, míg társnője zongorán kísérte őt megfelelő pontossággal. Az előadott darab: egy ábránd, annyira lekötötte az érzelmeiket, hogy de már ezzel lehetetlen volt megelégedni. Kitapsoltuk a két kis művésznőt, kik aztán rákezdték a „Hét csillagból van a Gönczöl” új népdalt, hogy csak úgy áradoztunk az élvezettől; aztán: volt — nincs! eltűnt a két tüdér, nehogy ismételnök kelljen a sok tapsra.

Arany János humoros költeménye: „A tudós macskája” került most előadásra, mit Kelemen Béla együleti tag szavalt kellő hanghordozással. A szegény megénekelt néhai macska tragikus sorsa annyira érzékenyítette a publikumot, hogy hangos kacajban adott tetszésének kifejezést. S hajna! — ez mutatja, hogy a szavaló megelégedésre működött, s hogy nem ártott a programmba egy humoros dolgot is felvenni.

Végül még egyszer a dalszakosztály mutatta be magát, előadva egy Zajzon Farkas által a „rég jó nótákból” komponált csinos népdalegyveleget. A jól szervezett szakosztály e, az elismerésre méltó vezetés-e, vagy a kedves dalok varázsa volt az, mi annyira lebilincsel minket, nem tudom, de annyi bizonyos, hogy szívesen elhalgattuk volna akármeddig. Nagy Ferencz önzetlen tevékenysége becsületére vált az együletnek, valamint a dalszakosztály működése is becsületére vált derék vezetőjének. Isten éltesse őket! Mondjam-e, hogy a taps és éljen szünni nem akart?

Ezzel az estély komoly része befejezést nyert, ám hátra volt a táncz, melynek tudata mintegy varázsütésre változtatta át a koncert-termet bálteremmé s pár perc alatt ott sikamlottak végig a párok a sima parketten önfeledten, megelégedetten, boldogan. Mi öregek, miután megszámláltuk az első négyes 82 pár tánczosát s gyönyörködtünk kedves nemzeti tánczunk, a csárdás és a „kör” produkálásában, továbbá miután megvettünk egy csomó, szép leányok által ellenálhatatlanul reánk tukmált tombolajegyet, azon megnyugtató tudattal hagytuk oda a „Redout” termeit, hogy kellemes estét töltöttünk; de ama másik tudat, hogy a tombolán úgy sem nyerünk, elmosódott annak reményére, hogy iparos ifjainkban fogunk nyerni derék, művelt, törekvő iparos-elemt; mert hogy ez önképző egyület ilyeneket fog nevelni, én hiszem, meg vagyok felőle győződve.

Egy jelenvolt.

Helyi és vidéki hírek

Iparkamarai választás. Régen volt városunkban oly élénkség, mint tegnap. Mióta az a nevezetes orsz. képviselő-választás volt, melyen az egyesült magyar-román párt legyőzte a szászokat, választás még nem folyt oly részvétellel és annyi élénkséggel, mint a tegnapi. Két párt állott egymással szemben. Az egyik az egyesült magyar, szász, román párt, a másik a tulzó szászok, illetve a „Gewerbeverein” pártja. A kereskedői osztályban kisebb volt a harc, mert ott paktum létesült. Az iparos osztályban azonban kemény harc folyt egész napon át, a választók csak úgy tódultak, úgy, hogy a választó bizottságnak ugyancsak volt dolga. Midőn e sorokat írjuk még nem hirdettetett ki az eredmény.

A vall. és közokt. miniszter nr Kiss Árpád csernátfalusi ág. ev. lelkész a hosszufalusi áll. f. népiskola gondnokságában rendes tagul kinevezte.

A vall. és közokt. m. kir. miniszter nr Wagner János keresztényfalvi munkaképtelen ág. ev. tanítót évi 115 fttal nyugdíjba helyezte.

A brassói magyar kaszinó idei rendes közgyűlése f. évi január hó 15-én fog megtartatni.

Közgyűlés. A „Magyar polgári kör” vasárnap d. u. tartotta rendes tisztújító közgyűlését a tagok rendkívül élénk részvétele mellett. Papp Ferencz elnök bejegyzése miatt akadályozva lévén a megjelenésben, Folyovics Miklós igazgató elnökölt, ki kevéssel 3 óra után hosszabb, csinos beszéddel nyitotta meg az ülést. Majd felolvastatván a múlt évi jegyzőkönyv, a választmánynak, Nagy Ferencz titkár által szerkesztett igen szép évi jelentése, a pénztáros, gazda s könyvtáros évi jelentései, melyek öröndetes tudomásul vétetvén, a tisztikarnak egyrészt jegyzőkönyvi köszönet és elismerés szavaztatott buzgó működéséért, másrészt a felmentvény megadatott. A tisztújítás egyhangulag, közfelkiáltással történt s p. kivétel nélkül ez eddigi tisztviselők és választmány. Folyovics Miklós azonban dacára a közgyűlés többszöri felkérésének, nem fogadta el az elnöki tisztséget, mire a közgyűlés lemondását sajnálattal vette tudomásul, alelnökké, egyhangulag s közfelkiáltással Kórodi Mihályt választva. Az üresedésben volt zászló tartói tisztre Veress György, új választmányi tagokká pedig Biró Sándor, Folyovics Miklós és dr. Vajna Gábor választattak meg egyhangulag és közfelkiáltással. Több kisebb jelentőségű ügy elintézése után, az oly szép egyetértésben és összhangban lefolyt gyűlés véget ért.

Diszes esküvő volt tegnap d. u. 3 órakor a fekete templomban. Gössler Hermann derék német kereskedő vezette oltárhoz Königes János közbecsülésben álló polgártársunk leányát, öz. Giesel Ida urnőt. Az esketési szertartást Neugeboren Henrik ev. lelkész végezte, szép megható alkalmi beszédet intézve a nászpárhoz. Este 7 órakor vig lakoma volt a Vigadó nagy termében mintegy 80 terítéssel. Felköszöntőkben természetesen nem volt hiány és ezek között több igen hazafias szellemű is. Vacsora után tánczra kerekedett a vig fiatalság. A kedélyes ünnepélynek csak a késő éjjeli órák vetettek véget.

Lelkész beiktatás volt vasárnap délelőtt Fűrészmezőn. Ekkor igtatta be Moór Gyula ág. ev. magyar főesperes az ujonnan választott fűrészmezei ág. ev. lelkészt. Brassóból már vasárnap reggel öt négyfogatu hintó, nagy nemzeti lobogókkal vágatott ki Hétfaluba, mindenütt nagy feltűnést keltve. Az ünnepélyről részletek hiányoznak még.

E. M. K. E. perselyek. A perselyek szép lassan kelnek. Eddig következő urnők fogadtak el perselyeket: Bauer Jánosné; Bányai Mariska; ifj. Brosnyai Dánielné; Czinner Janka (2 drb.); Gyertyánffy Constanzia; Kászony Istvánné; Nagy Zsigmondné; Stajer Ilona és Szabó Sándorné. Hiszszük, hogy nemsokára tömegesen fog gyarapodni ezen lelkes honleányok száma. Perselyeket kívánatra házhoz küld az E. M. K. E. brassómezei választmányának jegyzője: Szterényi József.

A póttartalékosok. A póttartalékosoknak az ismétőfegyver használásának megtanulása érdekében fegyvergyakorlatra való behívása, miután ezen tartalékosok úgy sincsenek katonailag kiképezve — mint a „Bud. Corr.” jelenti — nincs tervbe véve.

Élet-halál között. Megható eseményről értesítik lapunkat a következőkben: György József brassói lakos Csikmegyéből jött nejével f. hó 4-én haza a tusanád-szentgyörgyi uton. Az árkosi hid közelében egy kocsi vett észre, a mely felborulva hevert a sánczban, a kocsiból vékony gyermekhang hallatszott: siró hangon segítség után kiáltott valaki. György József azonnal leugrott kocsijáról és kocsi segítségével fölemelték a sánczba dőlt járművet. Benn a kocsi ülésének egyik szögletében bundákba és kendőkbe burkoltan nyoszörgött valami élő lény: egy 10—11 éves

leányka volt, a nagy hidegtől és ijedségtől félig halálra válva. A kocsi alatt ott feküdt a kocsi megfagyva — holtan. A boldogtalan legény valahol bepálinkázott s az uton elaludt és megfagyott. A lovak poroszkáltak tovább az országúton a nagy hóban: egyszer aztán félrekapták s felfordították a kocsit a sánczba. Az a szegény kis csöppnyi teremtes mozduatlanul szorult be az ülés szögletébe s onnan sirt, ritt, kiabált, ha valahogy utazó vetődne arra. Már meg volt kékülve szegényke, mikor a válságos pillanatban megérkezett a gondviselésszerű segítség. Azt mondja a kis leányka, három óra hosszat ült a szögletbe szorulva. A kis leánykát felültette a jószívű ur neje mellé, maga pedig vette a gyeplőt s hajtott; a megfagyott legényt pedig elhelyezve a másik kocsi, behozta a negyedóránira fekvő Sepsi-Szentgyörgyre, hol a rögtön megkísérlett mentési kísérletek sikerteleneknek bizonyulván be, a hullát felszállították a „Ferencz József” nevet viselő kórházba. — A kis leányka, kit György József a bizonyos halál torkából mentett meg, Fülöp Albert tusnádfürdői vendéglős leánya, kit a sztyörgyi nőipariskolába küldött be apja ezzel az „alkalmi” kocsiival. Szegény kis csöpp majdnem életével fizette meg ezt az alkalmasszerűséget.

Csanády Sándor halálának híre jelenti a táviró. Csanády Sándor, ki tudvalevőleg az utolsó választások óta nem volt tagja a képviselőháznak, Kerekiben halt meg, hol visszavonulva töltötte napjait. Utolsó nyilvános szereplése Karczagon volt, hol fel akart lépni képviselőjelöltnek, ott azonban e szándéka meghiusult.

A budapesti fegyvergyár ügye. A Budapesten felállítandó fegyvergyár ügye — mint a „Bud. Korr.” értesül — már annyira haladt, hogy most már még csak a hely kérdése van függőben, a melyre a gyár Budapesten építtessék.

Románia pénzügyei. 1887-ik év szept. 30 án lezárt és a pénzügyminiszter által a kamarának benyújtott tételei szerint 1886—87-ben Oláhország összes bevételei 136.769,574 frankra rugtak. A kiadások ezzel szemben 129.418,951 frankkal zárulnak. A budget e szerint 7.350,723 franknyi tiszta bevételt mutat ki.

A kamarai választások.

— Lapunk zártakor érkezett. —

A tegnapi kamarai választásnál következők választattak meg:

Az ipari osztályban szavazott 679. Ebből kaptak szavazatokat: 1) Schwabe Ágoston harisnyaszövő 531-et, 2) Popovics Vazul asztalos 511-et, 3) Kórodi Mihály csizmadia 465-öt, 4) Dück József bórgyáros 386-ot, 5) Günther Adolf posztós 369-et, 6) Dr. Czell Vilmos gyáros 365-öt, 7) Józsa Ferencz csizmadia 364-et, 8) Schreiber József posztógyáros 362-öt, 9) Schlandt Gottlieb bórgyáros 351-et, 10) Scherg György mészáros 347-et, 11) Pellionis Frigyes lisztgyáros 347-et, 12) Copony Márton papirgyáros 347-et, 13) Lang Henrik posztógyáros 346-ot, 146-ot, 14) Fleischer Mihály mészáros 341-et, 15) Teutsch Mihály szűcs 329-et, 16) Eitel Gusztáv szappanos 310-et. Póttagok: 1) Alexi Theochár 307-et, 2) Sterie Stinghe 304-et, 3) Kowalter Frigyes 303-at, 4) Leonhardt Ferencz 302-öt, 5) dr. Otrobán Nándor 302-öt, 6) Vitéz József 301-et, 7) Goldschmidt Lajos 301-et.

A kereskedői osztályban szavazott 165. Ebből kaptak: 1) Günther Ede 163-at, 2) Hesshaimer Adolf 162-öt, 3) Diamandi Manole 162-öt, 4) Popp G. D. 161-et, 5) Duschoiu János 161-et, 6) Maurer Viktor 159-et, 7) Aronsohn Löbl 157-et, 8) Lázár Gerő 157-et, 9) Kamner Ede 156-ot, 10) Papp István 154-et, 11) Vasadi József 153-at, 12) Gmeiner Gyula 151-et, 13) Prentner József 150-et, 14) Nicolau Constantin 148-at, 15) Archimandrescu P. 138-at, 16) Müller Gynla 131-et. Póttagok: Königes János 33-at, 2) Fabricius Károly 12-öt, 3) Nagy István 12-től.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. január hó 10-én

Román papírpénz à 20 frankos	8.46	vétel 8.50	eladás
ezüstpénz à 20	8.40	8.43	
Napoleon őr (aranypénz)	10.—	10.03	
Török lira	11.36	11.40	
Arany	5.95	5.98	
Orosz papírrubel	110.—	111.—	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Hirdetmény. (31) 3-3

Brassó város gyógyszerészei 1887 évi december hó 5-én tartott gyűlésükben, kényszerítve a hozzájuk kötött, — mindinkább növekedő követelmények s a napról-napra kedvezőtlenebbé alakuló viszonyok által, egyhangulag elhatározták, a kórházaknak, sinlőházaknak, nyilvános betegsegélyezési pénztáraknak s betegsegélyező egyleteknek, nemkülönben a vasutaknak is engedélyezendő százalékedvesményt 10%-ban megállapítani. — Magánszemélyeknek engedmény nem adható. A betegsegélyező pénztárak, betegsegélyező egyletek tagjai, valamint a vasuti szolgálatban levők kényelmökre bármelyik gyógyszerértárt vehetik igénybe, minthogy minden gyógyszerértár elkészíti ezentul a nevezett pénztárak, egyletek stb. számlájára a gyógyszereket.

Brassó város gyógyszerészei:

Schuster Károly, Jekelius Nándor, Goos János, Kugler Ede, Stenner Frigyes, Hornung Gyula, Klein Győző, Kellomen Ferencz, Oberth G. Henrik.

Brassói általános takarékpénztár.

Arverési és egyidejűleg ajánlati tárgyalás iránti hirdetmény.

Hétfőn, 1888. évi január hó 30-án délelőtt 9 órakor a brassói ipar-egyletnek nagy termében, nagy-utca 518/a ház sz.

alatt, a következő, a brassói általános takarékpénztár által az ezelőtti Türk György-féle ingatlanok birtokából megvett fekvőségek eladása végett, még pedig:

1. külváros Bolonyában az övedző-ut mellett fekvő papirgyár iránt ahhoz tartozó vízjoggal és vízerővel, 28000 frtnyi kikiáltási árral,
2. az ép érintett papirgyár környékében létező, munkásoknak szánt 7 lakházacska iránt, az eladási feltételekben betekinthető kikiáltási árral,
3. a papirgyár előtt fekvő 3 (résztint összesített) szántóföldek iránt, 150 frtnyi, illetőleg 500 frtnyi kikiáltási árral,
4. az Alsó-Tömösön előforduló, vízjoggal és vízerővel bíró faköszörű iránt 5000 frtnyi kikiáltási árral és
5. az ép említett faköszörű közelében a Lámha völgyben lévő, vízjoggal és vízerővel bíró ványoló iránt, 1000 frtnyi kikiáltási árral

a szóbeli árverés fog megtartatni, mely alkalommal egyidejűleg (lepecsételt) írott ajánlati levelek is átvétetni fognak. Ezen eladási tárgyalásra megjelenni, a venni szándékozók azzal meghivatnak, hogy kívánatuk szerint a vételárnak $\frac{2}{3}$ -ad azaz kétharmad része a megvett fekvőségre teendő zálogjogi biztosításra és évenkénti 6%-kal kamatoztatása mellett a vevő kezében meghagyatik, és hogy a többi eladási, illetve árverési és ajánlati tár-

gyalás iránti feltételek a brassói általános takarékpénztár üzleti helyiségében a délelőtti hivatalos órák alatt tetszés szerint betekintethetők.

Brassó, 1887. december 17.
(21) 2-3 Brassói általános takarékpénztár.

Egy tekeasztal

eladó a „Brassói magyar polgári kör“-ben Ára 80 frt.

Legjobb minőségekről felelünk!

Brassói egyesült műmalmok.

A brassói legnagyobb versenyképességű műmalmok egyesülése által azon kellemes helyzetbe jutottunk, eddig el nem ért kitűnő minőségű

örleményeket

előállíthatni, melyeket legolcsóbb árak mellett ajánlunk a n. érd. közönségnek.

A t. cz. gahonatermelő közönségnek pedig tudomására hozzuk, hogy szövetségünk alapján bármely mennyiségű búzának megvásárlása részünkre lehetségessé vált — és hogy mindig azon helyzetben vagyunk, hogy a legmagasabb piaci árakat fizethetjük.

(12) 4— Brassói egyesült műmalmok.

Königes, Hesshaimer, Prentner, Seevald, Pellionis, Binder, Paul, Hügel

Legnagyobb versenyképesség!

Szám 13,547.—1887.

(35) 1—1 b. m.

HIRDETMÉNY.

A város-községi tekintetes képviselő-testület részéről f. hó 14-én hozott határozattal a városi virilistáknak a következő, 1888-ik évre szóló névjegyzéke állapított meg:

1. Fleischer Mihály, szalámigyáros stb. 2062 frt 83 $\frac{1}{4}$ kr. (Kétszer számítva.)
2. Brassói általános takarékpénztár. 3937 frt 97 kr.
3. Brassói általános nyugdíj-intézet. 3047 frt 82 kr.
4. Első erdélyi bank. 2169 frt 45 kr.
5. Kamner Ede, kereskedő. 1044 frt 11 kr. (Kétszer számítva.)
6. Brassói előlegező egylet. 1733 frt 11 kr.
7. Königes János, kereskedő. 924 frt 10 kr. (Kétszer számítva.)
8. Faaritus József, orvostudor. Craiova. 832 frt 83 kr. (Kétszer számítva.)
9. Hesshaimer Adolf, kereskedő. 794 frt. (Kétszer számítva.)
10. Város tanácsi tisztviselők nyugdíj-egylete. 1515 frt 23 kr. (Kétszer szám.)
11. Bachmaier Gyula, ügyvéd. 738 frt 16 kr. (Kétszer számítva.)
12. Mayer József, ügyvéd. 660 frt 40 kr. (Kétszer számítva.)
13. Fabritius József, orvostudor. 684 frt 40 kr. (Kétszer számítva.)
14. Bécsi légszesz-műipartársulat. 1215 frt.
15. Brennerberg Lujza v., magánzó. 1179 frt 74 kr.
16. Baruch Eremias, szeszgyáros. 1148 frt 54 kr.
17. Pleckersfeld József v., magánzó. 1104 frt 32 frt.
18. Zálogintézeti tisztviselők nyugdíj-alapja. 1023 frt 42 kr.
19. Dück József, gyáros. 502 frt 63 kr. (Kétszer számítva.)
20. Otrobán Nándor, orvostudor. 502 frt 33 kr. (Kétszer számítva.)
21. Osztrák-magyar tisztviselői egylet. 936 frt 89 kr.
22. Szegény asszonyok kórháza. 910 frt 91 kr.
23. Langer Tamás, ügyvéd. 454 frt 71 kr. (Kétszer számítva.)
24. Zeides Péter, magánzó. 897 frt 06 kr.
25. Lázár Gerő, kereskedő. 435 frt 50 kr. (Kétszer számítva.)
26. Román iskolai Eforie. 868 frt 80 kr.
27. Juga féle alapítvány. 839 frt 50 kr.
28. Ridelyi Frigyes, magánzó. 779 frt 50 kr.
29. Vasady József, kereskedő. 338 frt 57 kr. (Kétszer számítva.)
30. Marienburg Rudolf, magánzó. 753 frt 88 kr.
31. Kórodi Mihály, csizmadia-mester. 371 frt 37 kr. (Kétszer számítva.)
32. Joanides György, kereskedő. 735 frt 69 kr.
33. Schlandt Gottlieb, bőrgyáros. 365 frt 96 kr. (Kétszer számítva.)
34. Rom. kath. főgymnasiun alap. 722 frt 50 kr.
35. Mandl Róza, magánzó. 712 frt 10 kr.
36. Honigberger Frigyes, magánzó. 709 frt 90 kr.
37. Schobeln Charlotta v., magánzó. 706 frt 69 kr.
38. Görög-keleti egyházközség. 683 frt 63 kr.
39. Puscariu József, ügyvéd. 340 frt 52 kr. (Kétszer számítva.)
40. Körner Ferencz örököse, szállodatulajdonos. 675 frt 83 kr.
41. Tartler Márton, magánzó. 669 frt 20 kr.
42. Szent-Miklós-templom. 660 frt 80 kr.
43. Stenner Pál, magánzó. 653 frt 78 kr.
44. Popovits Andrei, kereskedő. 643 frt 52 kr.
45. Ludwig Ferencz, szállodatulajdonos. 621 frt.
46. Diamandi Manole, kereskedő. 306 frt 92 kr. (Kétszer számítva.)
47. Steriu Constantin, kereskedő. 612 frt 06 kr.
48. Remenyik István, háztulajdonos. 609 frt 11 $\frac{1}{2}$ kr.
49. Safrano Anastasie, kereskedő. 587 frt 15 kr.
50. Schmidt Albert, magánzó. 579 frt 66 kr.
51. Duschoiu János, kereskedő. 302 frt 67 kr. (Kétszer számítva.)
52. Brennerberg Gyula v., kir. tanácsos. 293 frt 03 kr. (Kétszer számítva.)
53. Dück György, törvényszéki elnök. 287 frt 77 kr. (Kétszer számítva.)
54. Prentner József, kereskedő. 284 frt 26 kr. (Kétszer számítva.)
55. Popp Zoe J., magánzó. 558 frt 40 kr.
56. Popp B. György, kereskedő. 275 frt 63 kr. (Kétszer számítva.)
57. Müller Gyula, kereskedő. 544 frt 80 kr.
58. Trauschenfels Jozefin v., magánzó. 538 frt.
59. Zeidner Traugott, mészáros. 534 frt 17 $\frac{1}{2}$ kr.
60. Nemes Péter, kir. közjegyző. 266 frt 50 kr. (Kétszer számítva.)
61. Jekel Gyula, ügyvéd. 264 frt 70 kr. (Kétszer számítva.)
62. Böhlert Ede, sebész. 263 frt 38 kr. (Kétszer számítva.)
63. Szent-Bertalan templom. 525 frt 64 kr.
64. Zeidner Henrik, kereskedő. 523 frt 74 kr.
65. Ifj. Czell Frigyes, gyáros. 522 frt 56 kr.
66. Henning Frigyes, magánzó. 514 frt.
67. Rom. kath. egyházközség. 492 frt 25 kr.
68. Walbaum Frigyes örököse, házbirtokos. 483 frt 76 kr.
69. Sotir Havette örököse, házbirtokos. 482 frt 07 kr.
70. Schmidts Wilmos, ügyvéd. 238 frt 12 kr. (Kétszer számítva.)
71. Binder Frigyes, terménykereskedő. 469 frt 38 kr.
72. Adler Lipót, fényképész. 467 frt 65 kr.
73. Arzt Josefina, magánzó. 462 frt 75 kr.
74. Evangelikus egyházközség. 462 frt 30 kr.
75. Maximilian Juon, pap. 228 frt 49 kr. (Kétszer számítva.)
76. Hornung Károly, gyógyszerész. 228 frt 08 kr. (Kétszer számítva.)
77. Teutsch Gyula, liquergyáros. 451 frt 13 kr.
78. Dr. Trauschenfels Ödön v., jogtudor. 219 frt 98 kr. (Kétszer számítva.)
79. Reich Ágoston, ügyvéd. 217 frt. 98 kr. (Kétszer számítva.)
80. Römer Gyula, tanár. 213 frt 95 kr. (Kétszer számítva.)
81. Dr. Schwarz Henrik, orvostudor. 213 frt 40 kr. (Kétszer számítva.)
82. Pellionis Frigyes, terménykereskedő. 426 frt 53 kr.
83. Wächter Lina, magánzó. 423 frt 20 kr.
84. Jakab József, ügyvéd. 210 frt 50 kr. (Kétszer számítva.)
85. Adler L. Jakab, pénzváltó. 413 frt 50 kr.
86. Herfurth Ferencz, magánzó. 410 frt 97 kr.
87. Fromm Márton, terménykereskedő. 407 frt 03 kr.
88. Thiess Károly, hitszónok. 403 frt 91 kr.
89. Teutsch Karolina örököse, háztulajdonos. 399 frt 40 kr.
90. Id. Hornung Ferencz, mészáros. 391 frt 82 kr.
91. Jekelius Alexine, gyógyszerész. 393 frt 50 kr.
92. Márk Sámuel, kereskedő. 388 frt 13 kr.
93. Görög egyházközség a városban. 386 frt 20 kr.
94. Dr. Tartler Frigyes, megyei tisztiorvos. 192 frt 18 kr. (Kétszer számítva.)
95. Czell Károly, gyáros. 374 frt 11 kr.
96. Teutsch Mihály, szűcs. 373 frt 97 kr.
97. Beldi Gusztáv, várostanácsi gyakornok. 359 frt.
98. Tief Susana, szálloda tulajdonos. 358 frt 41 kr.
99. Szűcs-társulat. 357 frt 47 kr.
100. Járosy János, asztalos. 352 frt 85 kr.

Póttagok.

1. Stamm Traugott, kereskedő. 351 frt 21 kr.
2. Ollinger György, kalapos. 346 frt 57 kr.
3. Ipar-egylet, házbirtokos. 346 frt 43 kr.
4. Papp Ferencz, butorgyáros. 343 frt 02 kr.
5. Idősb Czell Frigyes, gyáros. 342 frt 27 kr.
6. Hellvig Sámuel sörház-haszonbérlo. 337 frt 68 kr.
7. Péter Mihály, cipész. 335 frt 05 kr.
8. Söucsek Ferencz, cipész-mester. 331 frt 33 kr.
9. Fabritius Károly, kereskedő. 331 frt 17 kr.
10. Fabritius Gusztáv, kereskedő. 331 frt 17 kr.
11. Stenner Ferencz, József. 326 frt 39 kr.
12. Nagy István, fakereskedő. 326 frt 08 $\frac{1}{2}$ kr.
13. Ifj. Furnika György, mészáros. 325 frt 34 kr.
14. Salmen Frigyes, ács. 325 frt 25 kr.
15. Verzár István, kereskedő. 319 frt 30 $\frac{1}{2}$ kr.
16. Tittes György, borkereskedő. 316 frt 19 $\frac{1}{2}$ kr.
17. Gunesch Karolina, házbirtokosnő. 315 frt 20 kr.
18. Felter Gusztáv, kereskedő. 310 frt 98 kr.
19. Safrano Johann, pénzváltó. 155 frt 25 kr. (Kétszer számítva.)
20. Beer Ignác, tökepenzes. 308 frt 75 kr.

Mi ezennel azon megjegyzéssel tétetik közlirré, hogy ezen névjegyzék elleni esetleges fellebbezések a mai naptól számítandó 15 nap alatt alólirt hivatalnál benyújtandók.

Brassó, 1887. évi december hó 28-án.

A városi tanács.